

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 115v–116

Odczyt: Maciej Mikula, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 348

Artykuł 108

[108] De iuramento Iudeorum.

Hoc est illud iudicium et illud iuramentum, cum quo aut per [/] quod Iudeus iurare sive evadere debet Christianum^a, quot scriptum est in iure inperatorum. Ipse debet verti contra solem seorsum, stare nudipes debet super sedem unam, indutus clamide esse debet et pilleum Iudaicum habere debet super caput. Si lapsus ter fuerit, totiden fertonem ammittit. Et si quarto manet in causa reus, tunc dicit ille, qui sibi predicit iuramentum^b: “Ego te moneo, ·N·, Iudee, per has tres litteras et per hanc legem, quam Dominus dedit Moysi in tabula lapidea in monte Sinai, quod liber iste aut hoc rodale verum ac iustum sit, super quem aut tu, Iudee, iurare^c debes huic viro [k. 116] Christiano^d, ·N·, pro tali culpa sive pro qua te huc ad iudicium deduxerit.” Extunc sic iurare debet, et sic sibi predicetur, ut sequitur [^e].

^a Xpianum; ^b szkic brodatej twarzy; ^c poniżej motyw roślinny; ^d Xpiano; ^e dwa motywy roślinne

[hasła: przysięga, Żyd, Chrześcijanin, prawo cesarskie, Mojżesz, Synaj]